

ПРЕДЛАГАЧ: КОМИСИЈА ЗА ДОДЕЛУ ЗВАЊА И ПРИЗНАЊА

На основу члана 3. став 1. Одлуке о установљењу звања ПОЧАСНИ ГРАЂАНИН, признања ПРО УРБЕ и признања "Др Ференц Бодрогвари" („Службени лист Града Суботице", бр. 24/17- пречишћени текст) и члана 33. став 1. тачка 21. Статута Града Суботице („Службени лист Града Суботице", бр. 27/19-пречишћени текст, 13/21 и 16/21) уз претходну сагласност Министарства државне управе и локалне самоуправе, број ..... од дана.....2024. године,

Скупштина града Суботице, на.....седници одржаној дана..... 2024. године, донела је

**ОДЛУКУ
о додели звања ПОЧАСНИ ГРАЂАНИН**

Члан 1.

За истакнуто и трајно животно дело којим се доприноси подизању угледа Града Суботице у земљи и иностранству, додељује се звање ПОЧАСНИ ГРАЂАНИН

1. Имреу Керну (Kern Imre), дипломираном инжењеру технологије.

Члан 2.

Диплома и плакета звања ПОЧАСНИ ГРАЂАНИН уручиће се дана 1. септембра 2024. године на свечаној седници Скупштине града Суботице.

Члан 3.

Ову Одлуку објавити у "Службеном листу Града Суботице".

Образложење

Правни основ: Члан 3. став 1. Одлуке о установљењу звања ПОЧАСНИ ГРАЂАНИН, признања ПРО УРБЕ и признања "Др Ференц Бодрогвари" («Службени лист Града Суботице», бр. 24/17- пречишћени текст), према којем Одлуку о додели звања ПОЧАСНИ ГРАЂАНИН доноси Скупштина града Суботице на предлог Комисије за доделу звања и признања, и члан 33. став 1. тачка 21. Статута Града Суботице "Службени лист Града Суботице", бр. 27/19-пречишћени текст, 13/21 и 16/21), према којем Скупштина града, ускладу са законом, обавља и друге послове утврђене законом и Статутом.

Разлози за доношење: Звање ПОЧАСНИ ГРАЂАНИН додељује се за истакнуто и трајно животно дело у области науке, привреде, уметности и образовања и васпитања као и за резултате постигнуте у јавном животу и развоју културног стваралаштва и то физичким лицима која су својим делима и чињењима допринела подизању угледа града у земљи и иностранству.

За доделу звања ПОЧАСНИ ГРАЂАНИН предложени су:

1. Блашко Габрић, економиста

Предлагачи: Национални савет буњевачке националне мањине, 4. Мини Југославија, Градска организација „СУБНОР“ Суботица, Опште удружење предузетника Суботица, СУБНОР Месне заједнице Лаћарак-Месно удружење, Концепт Екологија-Енергоја-Економија.

Иницијативу подржали: Буњевачки културни центар Бајмок и Дечје позориште Суботица – Dičije pozorište Subatica – Szabadkai Gyermekszínház – Dječje kazalište Subotica;

2. Др сц. мед Мирјана Гуриновић, доктор медицинских наука, специјалиста хигијене
Предлагачи: Агнеш Кадван и Иван Станчић и

3. Имре Керн (Kern Imre) – дипломирани инжењер технологије
Предлагач: Проф. др Балинт Пастор (Pásztor Bálint), председник Савеза војвођанских Мађара.

Комисија за доделу звања и признања на седници одржаној дана 14.05.2024. године донела је једногласну Одлуку да предложи Скупштини града Суботице да се звање ПОЧАСНИ ГРАЂАНИН у 2024. години додели:

1. Имреу Керну (Kern Imre), дипломираном инжењеру технологије.

Уз предлог Одлуке прилаже се биографија за предложеног кандидата за звање ПОЧАСНИ ГРАЂАНИН.

Извршиоци и рокови за извршење: Секретаријат за друштвене делатности Градске управе Града Суботица и Служба за скупштинске послове, 1. септембар 2024. године

Средства потребна за извршење: Средства су обезбеђена у буџету Града Суботице за 2024. годину.

Биографија

Имре Керн

Дипломирани инжењер технологије

Имре Керн је рођен 9. јула 1949. године у Бачкој Тополи. Основну школу и гимназију завршио је у Суботици, а 1974. године је дипломирао на Технолошко-металуршком факултету у Београду. Године 1977. је учествовао на стручној обуци за младе хемијске инжењере у Москви, у организацији УН-а. До 1978. године радио је као хемијски инжењер, а затим као заменик директора у погону за производњу минералног ђубрива Хемијске индустрије „Зорка” у Суботици. У то време успешно је радио на повећању производње, економичнијој производњи, као и развоју нових производа, а касније је одиграо важну улогу у изградњи нове фабрике ђубрива у Суботици, као менаџер инвестиције. Од 1986. године, постаје директор производње. Нова фабрика ђубрива је користила најсавременије светске технологије тог времена, у великој мери његовом заслугом, а у погледу заштите животне средине био је најбољи производни погон у региону. Захваљујући квалитету готових производа више од половине укупне производње фабрика је извозила на тадашње западнонемачко тржиште. Купци су ценили одличан квалитет и поштовање рокова испоруке, што у то време није било типично за источноевропске фабрике. А све то захваљујући његовим организационим способностима. Као признање за своје заслуге 1991. године именован је за заменика генералног директора Хемијске индустрије „Зорка“, на којој функцији је био до 1992. године. Током своје професионалне каријере радио је на увођењу нових, еколошки прихватљивих и безбедних технологија, обрађујући пажњу на економичност производње.

Прихватајући нове изазове, од 1992. до 2002. године постаје председник Извршног одбора Општине Суботица. У овом – за државу и њено становништво – најтежем периоду, у условима ембарга, рата и хиперинфлације, обезбедио је континуиран рад комуналне инфраструктуре и стабилне животне услове за становнике града. Чак и за време бомбардовања, када је било озбиљних проблема са набавком струје и других енергената, захваљујући доброј организацији и успостављеним везама, снабдевање водом, одвоз смећа, градски превоз и друге комуналне службе функционисале су несметано, а школе, здравствене и културне установе ни један дан нису остали без грејања. Под његовим руководством, град је за четири месеца обновио два стамбена објекта уништена током бомбардовања, а за неколико месеци санирана су и мања и већа оштећења нанета на близу две хиљаде кућа.

Чињеница је да је у том периоду било врло мало новца за инвестиције, али је и поред тога изграђено неколико километара путева, водовода и канализационе мреже, реновиран су објекти културних центара „Непкер”, „Буњевачко коло” и Свети Сава”, тада је изграђен дом културе „Берђ Дожа” у Бајмоку, а школа у Бачким Виноградима је добила фискултурну салу. Многе школе су прикључене на гасовод, па је стари начин грејања замењен економичнијим, еколошки прихватљивијим системом грејања, што је било могуће захваљујући његовом руковођењу и правилном коришћењу буџетских средстава. Под његовим руководством настали су многи урбанистички пројекти, попут рестаурације торња Градске куће који је био ђа време једне улује, а уједно је на врх торња враћен и крст који је након рата био уклоњен, а истовремено реновирано је и неколико просторија Градске куће. Такође је велики акценат ставио на развој наших приградских насеља где је изграђено на десетине километара путева, водоводне мреже, канализације. Почетком 90-их година почела је и изградња гасноводне мреже, а Керн је од почетка

подржавао развој својим стручним знањем, препознајући прилику која је одредила енергетско снабдевање града на дужи временски период. Захваљујући изградњи гасне мреже, територија града је сада покривена са близу 700 километара дугачким савременим гасоводом.

Пронео је име Суботице по целом свету: изградио је братске односе са градовима Одорхеју Секујеск (Трансилванија, Румунија), Дунајска Стреда (Словачка), Оломоуц (Чешка), Осијек (Хрватска), Будимпешта (Мађарска) и Минхен (Немачка). Поред тога што су ови градови пружили помоћ у виду хране, лекова или медицинске опреме грађанима Суботице када је то било најпотребније, угостили су и наше младе људе и уметнике, што је било изузетно важно у тада изолованој земљи, јер је то омогућило нашим младима да граде међународне односе. Неуморно трагајући за новим могућностима, почетком 2000-их, уз финансијску подршку Сједињених Америчких Држава и УСАИД-а, стручњаци побратимског града Сегедина, града Акрона у држави Охајо, и Суботице на челу са Имреом Керном развили су списак приоритета од три пројекта, која су успешно и реализована. Пре свега, изграђено је ново постројење за пречишћавање отпадних вода које већ 15 година ефикасно чисти градске отпадне воде. Следећи пројекат је био Бизнис инкубатор, кроз који је последњих година више десетина стартапова добило прилику да започне бизнис. Трећи пројекат је изградња регионалног система управљања отпадом, који ради све ефикасније, и сада је већ постао најбољи систем те врсте у земљи.

Редовно се бринуо о неговању међународних односа, и захваљујући њему име, историја и вишенационалност града Суботице постали су познати широм света, од Америке до Индије. Увек је сматрао важним да свет буде информисан о нашим достигнућима и проблемима, јер смо ми једна мала заједница у мору народа. Знао је да је најефикаснији начин да се представимо свету ако стварамо личне односе и пријатељства, и до данас одржава пријатељске односе са лидерима многих земаља које је раније упознао. Много му дугујемо као градском функционеру, али и као политичару. Као активни учесник Сталне конференције градова и општина Југославије био је у прилици да више година представља наш град у Стразбуру, у Конгресу европских локалних и регионалних самоуправа, који је његовим посредовањем упознат са нашим најактуелнијим проблемима и достигнућима. Захваљујући његовом ангажману многи програми су реализовани преко Центра за локалну демократију, уз финансијску подршку Савета Европе.

Активно је учествовао у стварању данас већ познатог и признатог Фестивала евроског филма Палић и покретању Међународног фестивала позоришта за децу, чијим управним одбором је скоро деценију председавао. Интернет фестивал, један од најпопуларнијих манифестација у граду такође је везан за његово име. На његову иницијативу Суботица се укључила у међународни омладински покрет „United Games“, у оквиру којег је Суботица за две деценије угостила више стотина младих, а што је можда још важније, скоро 500 младих из нашег града је отпутовало у разне градове Европе, стићући искуства и градећи пријатељства са младима из других култура. Све је то било посебно велико достигнуће у време када је наша земља живела у практично потпуној изолацији. Захваљујући овом програму настао је и веома успешан, за многе незабораван мјузикл који су написали наши ученици, и који је поред Суботице приказан и у другим градовима. Керн је био активан учесник и у обликовању савремене форме Дужијанце, манифестације са стогодишњом традицијом. Учествовао је у раду тима који је поново оживео изворни дух Дужијанце, и омогућио да Католичка црква поново буде део и носилац овог догађаја од посебног значаја за Хрвате и Буњевце који живе у нашем граду.

Одгајан је у хришћанском духу и увек је имао на срцу судбину цркве, па је готово природно да је одиграо велику улогу у увођењу праксе да Град пружа финансијску подршку историјским

црквама, захваљујући чему су многи сакрални објекти обновљени. Да наведемо само неке од ових пројеката: рестаурација кровне конструкције и унутрашњости Фрањевачког самостана, обнова оргуља Катедрале, замена кровне конструкције цркве у Таванкуту, или почетка изградње цркве у Носи. Али улагало се и у зграде других историјских цркава – православне, реформатске и евангелистичке цркве. У то време, пошто Класична гимназија Паулиnum није добијала никакву државну помоћ, општина је обезбедила огрев, али је и на друге начине помагала ову црквену школу, на пример финансирањем екскурзија или пакетима хране. А касније, када је Имре Керн постао заменик директора Покрајинског фонда за капитална улагања обезбедио је додатне грантове за топлотну изолацију објекта Паулинума и замену прозора и врата.

Сматрао је важним и да чувамо сећање на нашу прошлост у виду постављања спомен-плоча и подизања споменика, па тако је пре више од 30 година на зиду Гимназије постављена спомен-плоча Костолањију, формирано спомен обележје код парцеле 44 на Сенћанском гробљу са спомеником „Птица сломљених крила“, и поново подигнут споменик у част битке код Капоње.

Од 2002. до 2004. године као заменик секретара Покрајинског секретаријата за заштиту животне средине неуморно се залагао за заштиту животне средине, и као резултат његових напора фабрика алкохола „Лукас“ из Бајмока је спречена у даљем загађивању околине, а последице загађења су саниране.

У периоду од 2004. до 2007. године екологија поново постаје један од централних тема у његовом раду, када је руководио изградњом новог постројења за пречишћавање отпадних вода града Суботице, највећом градском инвестицијом у области комуналне инфраструктуре у последњих неколико деценија. Старо постројење за пречишћавање отпадних вода предато далеке 1974. године више ни квантитативно ни квалитативно није могло да задовољи потребе града. Са водом коју испушта ново постројење у језеро Палић и улази знатно мање штетних материја, што ће дугорочно обезбедити побољшање квалитета воде у језеру.

Од 2007. године био је заменик директора Покрајинског фонда за капитална улагања. У овом периоду у граду је реализовано више од 70 пројеката укупне вредности од 3 милијарде динара, а спровођење тих пројеката је лично надгледао. Посебно важним сматрао је реконструкцију објекта биоскопа „Лифка“, где је сада смештено и Позориште „Деже Костолањи“, односно реновирање зграде Градског музеја и фискултурне сале Техничке школе „Иван Сарић“, изградњу новог крила Средње медицинске школе, и реновирање једног крила Основне школе „Јанош Хуњади“ у Чантавиру. Многе улице су асфалтиране или су добиле водовод, канализацију, гасоводе односно улепшане су, као на пример улица Браће Радић која је 2024. године стекла највиши степен заштите. Тешко би било набројати све инвестиције реализоване у нашим селима и приградским насељима. Реновирано су домови културе у Хајдукову и Бачким Виноградима, а у Носи је изграђен нови објекат. Његовим залагањем и упорним лобирањем обновљена је и кровна конструкција и торањ цркве Светог Ђорђа.

Помагао је где год је могао. Захваљујући својој упорности и темпу рада крајем 80-их је четири године био члан и Савета за развој града који је водио др Ђерђ Сорад, и на тај начин активно је допринео стварању и очувању данашњег изгледа града.

Од 1992. до 2008. године био је члан Скупштине општине Суботица, а од 2000. до 2004. посланик у Покрајинском парламенту. Ни спорт није изостао из његовог живота, и мада се није активно бавио спортом, често се појавио као спонзор и организатор спортских манифестација. У протекле 32 године обављао је водеће функције у многим друштвеним, културним и спортским организацијама, и био председник неколико управних одбора.

Ни након одласка у пензију није престао да ради за заједницу. Од маја 2014. до августа 2020. године, у више мандата је био државни секретар Министарства грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре Републике Србије, а од 21. августа 2020. до јула 2024. године био је заменик градоначелника Града Суботице.

Као државни секретар увек је имао у виду три главна аспекта. С једне стране, да посебну пажњу посветимо пројектима који утичу на наш регион, пре свега на наш град, али да они служе и интересима наше земље – Србије, и на крају, али не и најмање важно, посебну пажњу посветити процесу започетом пре десет година: продубљивању односа између Републике Србије и Мађарске.

Међу пројектима који промовишу развој наше средине и града, истакнуто место заузима завршетак „У” крака. Имре Керн је одиграо огромну улогу у томе да је ова инвестиција коначно завршена и тиме наш град постао пријатнији за живот, јер транзитни саобраћај више не оптерећује путеве града, посебно Келебије. Захваљујући његовој брзој реакцији наплатна рампа на ауто путу Хоргош – Београд изграђена је код Бикова уместо код Бачких Винограда, и његовој упорности можемо захвалити да се на „У” краку не наплаћује путарина, чиме су се насеља Бачки Виногради, Хајдуково и Келебија знатно растерећени од транзитног саобраћаја. Али је одиграо значајну улогу и у реконструкцији десне траке аутопута Хоргош–Нови Сад.

Без његовог огромног искуства и одличних организационих способности пројекат развоја железнице би свакако било много теже реализовати. Најважнији резултат његовог рада и залагања је то што је изградња железничке пруге Сегедин–Суботица–Баја уврштена у Стратегију развоја железнице Републике Србије. На деоници Суботица–Хоргош–Сегедин данас већ саобраћају теретни и путнички возови, за деоницу Суботица–Баја је израђена пројектна документација, а обновљена је и пруга Суботица–Сента.

За Суботицу, али и за Републику Србију најзначајнији пројекат је свакако изградња брзе пруге Београд–Будимпешта. Имре Керн је и овом пројекту допринео својим компетентним радом од почетне фазе све до данас, и одиграо неоспорну и огромну улогу у његовом остварењу. Инвестиција оваквог сразмера и значаја у животу једне заједнице реализује се можда сваких сто година, а захваљујући овом пројекту Суботица је успела да задржи своју важну улогу у европском саобраћајном и транспортном систему. Исходовао је и реконструкцију десетине километара путева у Бачким Виноградима, Хајдукову, на Палићу, између Суботице и Бајмока, односно између Чантавира и Старог Жедника.

Део његових активности нису везане само за Суботицу, већ служе у корист шире заједнице. Дуго бисмо могли да набрајамо резултате његовог рада, као што је на пример завршетак реконструкције Жежељевог моста у Новом Саду, изградња аутопута Сурчин–Обреновац, или развој Катастра непокретности Републичког геодетског завода средствима кредита од Светске банке. Такође је активно учествовао у креирању закона и прописа у складу са савременим европским законодавством, а има неспорне заслуге и у одржавању и развоју односа Србије и Мађарске, и то не само везано за изградњу прекограничног инфраструктурног система, већ и у развоју економских веза.

Од августа 2020. године, враћајући се у Суботицу, као примарни циљ поставио је очување историјског језгра града, да бисмо заштитили културно наслеђе које су нам оставили наши преци и предали га следећим генерацијама у облику који одговара потребама савременог. Имре Керн је играо кључну улогу у томе да се центар града зона II формира на начин да се избегне рушење и девастација садашњег изгледа градског језгра. Поред тога, учествовао је у припреми одлука важних за развој града, а посебно се залагао и за развој Палића: пуштање у рад Аквапарка и

организовање његовог рада, рестаурација Велике терасе и Водоторња, и функционисање новоизграђеног дома културе на Палићу. Никада није губио из вида интересе оних грађана који живе ван центра града, и увек је стављао велик акценат на развијање ободних и приградских месних заједница. Бескрајан је низ активности од којих се већина сигурно не би реализовала без његове подршке и труда. Неки од пројеката су му били посебно драги, као што је завршетак изградње дома културе у Носи или изградња пута који повезује Шупљак са Малим Пијацама. Лично је обилазио радове на асфалтирању путева, изградњи водовodne и гасне мреже, и учествовао је у њиховој координацији. Сваки завршени пројекат био је радостан догађај, јер му је увек било важно да помогне, да буде део нечега што живот људи чини бољим и лепшим, чиме може да служи заједници.

Свестан тога да изградња деонице брзе пруге Београд–Будимпешта која пролази кроз град задаје озбиљне потешкоће Суботичанима, у протекле две године вредно је радио на томе да те непријатности сведе на минимум. И успео је у томе, јер данас, када смо већ при крају изградње, можемо рећи да одговарајућим мерама саобраћај у Суботици ни за тренутак није био парализован. Поред тога што ће изградњом брзе пруге Суботица постати део европског железничког коридора, захваљујући раду Имреа Керна град је добио скоро 4 км новог гасовода, центар града је растерећен транзитног саобраћаја, а поред постојећа четири железничка прелаза, Суботица је добила и два нова, у јужном и северном делу града.

Његов педесетогодишњи рад и 32 године проведене у политичком животу оставиле су неизбрисив траг у свим деловима нашег града. Током своје каријере Имре Керн ни за тренутак није испустио из вида да је најважније радити тако да се свим грађанима обезбеде бољи и удобнији услови за живот. Све је то радио не жалећи труд, и никада не правећи разлику између малих и великих задатака.